

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 22 - únor 2012

Aktuálně:
Galerie vodních skautů
Pojďte na Navigamus 2012

Titanic a Concordia

Kapitáni a kapitánky!

Rok 2012 začal pěkným rozruchem: Italská společnost Costa Crociere SpA přišla nejen o svou největší loď Concordia, ale vlivem okolností i o značnou část prestiže. Postupně vyšlo najevo, že její kapitán Francisco Schettino nezvládl bravurní kousek, kterým chtěl na sebe upozornit kamaráda na ostrůvku Giglio. Ať už to byla kapitánova vlastní iniciativa, nebo vědomá reklamní akce společnosti (jak Schettino vypovídal při šetření), kapitán i společnost na sebe upozornili dost. Loď Costa Concordia při manévru najela na útes, prorazila trup a naklonila se. Společnost přišla o loď a zisky (přestože reklamy na plavbu jsou stále na internetových vyhledávacích i stránkách časopisů), pojišťovny nejméně o půl miliardy dolarů, kapitán o svobodu i dobré jméno, tři tisíce přeživších cestujících o iluze a co horšího, zřejmě přes třicet osob o život.

Samozřejmě se okamžitě vynořila paralela s tragédií Titaniku.

Loď Titanic je i po stu letech vývoje techniky s Concordií srovnatelná. Při polovičním výtlačku a jen o 20 m kratší délce a 4 m nižší výšce byla rovněž plovoucím panelákem s tehdy nejvyšší mírou luxusu. Srovnatelná je cestovní i maximální rychlost, kapacita pasažérů i počet posádky. Dokonce, ale to už je opravdu jen krkolomná shoda, měl Titanic stejnou barvu komínů (používaný rozlišovací systém společnosti) jako lodě firmy Costa Crociere.

Čerstvá tragédie Concordie aktualizuje námitky proti tématu Navigamu 2012. Proč jako má tisíc skautů „oslavovat“ námořní tragédii?

V tyto dny samozřejmě nevím, jak dopadne nezbytný soud s viníky katastrofy Concordie, ale výše uvedená technic-

ká porovnání obou ztroskotavších lodí jsem neuvedl náhodou (kdo jste zvědaví, jistě si dokážete vyhledat přesná čísla). Chci uvést ještě jedno porovnání:

V roce 1898, tedy čtrnáct let před katastrofou Titaniku, vydal americký spisovatel Morgan Robertson román Futility. Anglický parník Titan (!) s délkou 270 m, výtlačkem přes 70 000 t, 19 bezpečnostními přepážkami, rychlostí 25 uzlů a kapacitou 3000 pasažérů má podobný osud jako Titanic, který ovšem ještě nebyl ani na rýsovacích prknech. Titan v dubnu (!) pátý den plavby (!) narazí o půlnoci (!) téměř na stejném místě jako Titanic (!) pravým bokem (!) na obrovský ledovec (!), rozerve si komory a ač se potápět.

Několik lodí v blízkosti pozorovalo jeho světlice, ale lidé na nich se domnívali, že šlo o ohňostroj (!). Zahynulo přes 2000 lidí, zejména proto, že loď nebyla vybavena dostatečným množstvím člunů (!), a s katastrofou nikdo nepočítal (!).

Když jsme před časem vybírali motto letošního Navigamu, neměli jsme na mysli morbidní připomenutí dávné tragédie. Chtěli jsme trochu navodit atmosféru života před první světovou válkou, atmosféru, ve které se pohybuje i největší z fiktivních Čechů Jára Cimrman. Chtěli jsme ale také připomenout, co vše bylo před sto lety při plavbě Titaniku opominuto a hrou naznačit, že naše skautská výchova a vodácký výcvik by dnes tragédii 1500 mrtvých z Titaniku mohly předejít, možná zabránit nebo alespoň zmírnit.

Čerstvá tragédie Costa Concordie ukazuje, že opravdu ani nejmodernější technika neumí zabránit selhání lidského faktoru, ať už se prokáže, že jím byla pýcha kapitána nebo nekalé marketingové praktiky společnosti. Tomu umí zabránit jen předvídatost, chladná hlava, žhavé svědomí a pravidelné procvičování mezních situací.

A to budiž i nadále hlavním posláním Navigamu 2012.

Ahoj! Vezír=V=

Na činnost Sítě vodních skautů poskytly od minulé uzávěrky eKP dobrovolný desetikorunový příspěvek za každého registrovaného člena následující oddíly a přístavy:

V měsíci lednu nebyla poskytnuta doslova ani desetikoruna.

Zvláštní příspěvky na činnost KVS zasílejte na účet KVS 2300183549/2010 FIO banka a.s. pod variabilním symbolem (pro rok 2012) 92xxxyy, kde xxxyy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska).

Aktuálně: 6
Galerie vodních skautů

Aktuálně: 9
pojeďte na NAVIGAMUS 2012

Představujeme: 14
Jihomoravský kraj

Zahraničí: 18
VS na Slovensku

Z historie: 22
Navigamus 2009

NAVIGAMUS 2009

HKVS v novém roce

Vzhledem k tomu, že naším posledním setkáním byla Tortuga, která vyšla tentokrát na úplný začátek prosince, je to už poměrně dlouhá doba, co jsme se viděli naposled. O to víc věcí bylo potřeba společně vyřešit.

KLÍČE PRO ŽIVOT

Nejvíce času zabrala diskuze o možném zapojení do projektu Klíče pro život, jenž si klade za cíl vytvoření a ozkoušení vzdělávacích kurzů pro různé pozice vyskytující se v neziskových organizacích. Pro nás je zajímavá a blízká pozice mladšího vedoucího ve vo-

ta taktéž vyšla (a doufejme, že vyjde i ta následující, abyste si tenhle článek vůbec přečetli), šéfredaktorů se prozatím budou střídat, ale na obzoru je snad i jeden stálý.

IVT VS. KZ

Jedním z cílů listopadového setkání vzdělavatelů bylo vytvoření osnovy rozdílové zkoušky pro držitele instruktora vodní turistiky, kteří by si rádi rozšířili kvalifikaci na kapitánskou zkoušku. Osnova už je hotová a HKVS ji schválil, takže se zájemci mohou pustit do plnění. Osnova je přílohou lednového zápisu, potřebné informace se

dáckém oddíle. Pokud se nám povede vše zařídit, podat projekt a budeme vybráni, uskuteční se na jaře pravděpodobně tři víkendové kurzy pro rovery (15–18 let), kteří by rádi získali čekatelskou zkoušku a zkoušku vodáckého minima. O podrobnostech se pravděpodobně dočtete mimo jiné v jiném článku v této eKP.

ČASOPISY

Nejdřív nám výchovní zpravodajové prozradili, jak úspěšné bylo jejich úsilí ve shánění pokračovatelů Mod/krých stránek a Kapitánské pošty. První Mod/kré stránky úspěšně vyšly a kromě posledního už jsou domluvení autoři i na ostatní čísla. Kapitánská poš-

objeví také na webu HKVS.

JARNÍ ÚSK

Jarní sraz kapitánů proběhne 13.–15. 4., jak již víte a tentokrát se přesuneme na Vysočinu, konkrétně do Havlíčkova Brodu. Tamní škola i skauti už se na nás těší, snad se tedy sejdeme v hojném počtu.

FOTOGALERIE VS

Díky informační a propagační komisi již delší dobu běží fotogalerie VS, jejímž správcem je Zdenda z Třebíče. Uvítá všechny pěkné fotky z vaší činnosti v plném rozlišení, a proto směle nahrávejte. Fotografie se z ní pak čerpají např. do

Kapitánské pošty. Více informací najdete v nedávno publikovaném článku na webu HKVS.

RŮZNÉ

Jako všechny ostatní jednotky i nás se týká odevzdání registrace, která je našťastí už připravená. Také je období zpracovávání výročních zpráv. Té naší momentálně chybí dodání zpráv krajských kapitánů, kterých se snad ale brzy dočkáme. Telefonát se Samem nám také ujasnil termín letošního Skare, které se bude konat o víkend 27.–29. dubna na Seči. Shodli jsme se, že by bylo dobré vytvořit nějaký univerzální uvítací mail pro oddíly, které se nově přidají k vodním skautům. Pokusíme se ho spustit s pomocí skautISu po vzoru uvítacích balíčků pro lidi nově zvolené do různých funkcí. Před Vánoci vyšel experimentální rádcovský zápisník, který teď připomínkujeme. Na závěr jsme udělili pro nadcházející rok dvě výjimky z povinnosti mít KZ.

Hlavním úkolem, který nás čeká v mezidobí před dalším osobním setkáním, je tvorba rozpočtu na rok 2012, zároveň je třeba dokončit vyúčtování loňského roku.

Příště se uvidíme v pondělí 20. února v 16:30 opět na Senovážném náměstí.

Liška

Ve zkratce:

- nové číslo účtu KVS: 2300183549/2010
- jarní ÚSK 13.–15. 4., Havlíčkův Brod- žebříček oddílů VS v závodech
- Skare 27.–29. 4., Seč
- schválena rozdílová osnova mezi IVT a KZ
- přidávejte fotky do fotogalerie VS
- uděleny dvě výjimky z povinnosti mít KZ
- diskuze o zapojení do projektu Klíče pro život

26. námořnický ples v Liberci aneb Jak to bylo před sto lety s Titanikem?

21. ledna bylo U Košků plno. Když počet přítomných dosáhl trojmístného čísla, přestali jsme počítat. Byli zde představitelé nejružnějších generací Flotily i Majáku, jejich rodiče, děti dospělé i dospívající, přátelé. Zvláštností tohoto 26. námořnického plesu byl dort, který Flotila obdržela ke svým 40. narozeninám.

Dospělí Mroži, kteří nerozlišu-

jí příslušnost k Flotile nebo Majáku, se pokusili zalíbit obecenstvu živým komiksem o plavbě a zkáze Titaniku.

V dobových oblečcích dam i jejich pokojských, milionářů i přistavních nakladačů, námořních důstojníků i lodních topičů předváděli scény ze soutěžení společností Cunard Line a White Star Line („Heč! My máme modrou stuhu!“ – „My ji

budeme mít, až postavíme Titanic!“), následné stavby námořního kolosu v měřítku 1:45 (i tak těch 6 m bylo na sál dost), nalodění posádky („Hej hou, hej hou a námořníci jdou“ – „Vítejte na palubě, pane Fowcallo!“) i cestujících („První třída kašička – druhá třída růžička – třetí třída ulejšáci...“).

Vlastní plavba nemohla začít jinak, než historickým výrokem kapitána „Pošlete někoho s klíčem, aby odemkl lodní bar!“ Písty parních strojů se daly do pohybu („Už se sypu, už se sypu!“), promenádu panstva doprovázel lodní orchestr („Láďa jede lodí, tou lodí výletní...“), zatímco posádka se čínila, jak mohla („Tam v podpalubí topič přikládá, na lodi je skvělá nálada.“). Upozornění na nebezpečí ker nebral nikdo vážně („Bacha, je tam led!“ – „Tak se jdi klouzat!“).

Po osudovém nárazu („Jejda!“) nepomohl ani okamžitý zpětný chod strojů („Upys es žu,

upys es žu!“). Lodnímu telegrafistovi bylo nakázáno, aby okamžitě vysílal, co vidí na vlastní oči. Telegrafista však měl před očima jen jakési mžitky, a proto byl schopen vysílat jen změř teček a čárek (... _ _ _ ...). Není divu, že při nastupování do záchranných člunů vypukla panika. Pouze ve zmíněném baru se jeden dosud dřímající pasažér dožadoval správné obsluhy („Proč tu není nikdo, kdo by mi přinesl řádně vychlazené Martini nebo aspoň kus ledu?“). Led mu byl samozřejmě podán.

Bylo nezvratně zjištěno, že Titanic ještě mohl být zachráněn, kdyby si Jarýnek nechtěl mermomocí hrát na di Capria a rusovlasou Rose. Za zvuku melodie z příslušného filmu vyběhl

na příď a rozpažil. Tím změnil těžce poškozenému Titaniku těžiště a všechno to šlo ke dnu.

Vědomého anachronismu se herci dopustili aktualizací příběhu („Kapitán Schettino nechť se okamžitě dostaví na své pracoviště!“ – „Nepůjdu!“ – „Opakuji: Kapitán Schettino na své pracoviště!“ – „Nepůjdu!“). Naopak věrohodně působil závěrečný obraz vysvětlující, proč vrak nemohl být dlouho nalezen. Scénu oživilo muži v kožšinách, kteří na sebe trochu mimo(ň) pokřikovali „Eskymakove, toho železa! Budou love!“ a kusy vraku odváželi na kajacích do sběrný.

Již mimo scénář vybrali přítomní nejlépe ošetřeného zachráněného z Titaniku a jmenovali jej myšákem plesu. Byl jim k údivu všech i svému Bizson.

Na závěr citujeme jednoho z ravidelných návštěvníků našich námořnických plesů pocházejícího mimo naše řady:

„Letošní byl jeden z nejlepších.“

Vezír =V=
foto Marbuel

Neopakovatelná příležitost !

HKVS se v rámci projektu Klíče pro život (**Tvorba, inovace a ověření vzdělávacích programů v oblasti uznávání neformálního vzdělávání**) uchází o zakázku tvorby modulu Vedoucí dětí a mládeže se zaměřením na vodácké aktivity (do 18 let).

Důvodem je vůle hlavního kapitánátu podílet se na základě svých zkušeností na tvorbě celostátních pravidel takového vzdělávání, nikoli přizpůsobovat vzdělávání vodních skautů pravidlům vytvořeným někým jiným.

Zmíněný modul vzdělávání zahrnuje **obsah ČLK VS Námořní akademie doplněný o zkoušku vodáckého minima zvanou Kapka**.

Z toho vyplývá:

Tento kurz je zcela výjimečnou nabídkou udělat obě kvalifikace najednou a při minimálních nákladech účastníků, která se nebude opakovat.

Kurz se bude konat o 3 - 4 víkendech, předpokládá se
23.-25. 3. Praha,
13.-15. 4. Havlíčkův Brod (při srazu kapitánů),
25.-27. 5. Sázava, kemp Pikovice.

Kurz je zcela jednoznačně určen pro osoby **starší 15 a mladší 18 let**, u nichž se předpokládá předchozí aktivní členství v Junáku jako praktická znalost družinové a oddílové výchovy. Krátkost termínu předpokládá velký podíl samostudia frekventantů. Kurz bude zakončen ústní, písemnou a praktickou zkouškou, úspěšní frekventanti obdrží standardní osvědčení.

Předpokládaný poplatek účastníka je **500 Kč za celý kurz**.

Úspěšný absolvent je připraven pro pozici mladší pomocník vedoucího vodáckého oddílu, termínologií vodních skautů „lodivod“.

Podmínky zadavatele jsou takové, že uspějeme-li ve výběru (věříme, že ano), jsme povinni prokázat, že obsah byl prakticky ověřen pilotním kurzem v době termínu výzvy, tedy mezi 15. 2. a 15. 6. 2012.

Předběžnou přihlášku (pro osoby věku **minimálně 15 let, maximálně 18 let**) obsahující údaje jméno, příjmení, datum narození, registrační čís-

lo jednotky zašlete **obratem na kapitan@hkvs.cz**.

Vyrozumění o zařazení a pokyny pro účastníky obdrží kapitáni VS průběžně na základě vývoje projektu.

Pokud HKVS ve výběru projektu neuspěje, bude předběžně přihlášeným nabídnuto přednostní zařazení do čekatelského lesního kurzu vodních skautů Námořní akademie za standardních podmínek.

Vežír =V=

**Jarní sraz K+K (ÚSK) v Havlíčkově Brodě
 se bude konat 13. - 15. 4. 2012
 přihlašování je od 12. 3. do 3. 4.
 Těším se na vás !**

Galerie vodních skautů

Jak už možná někteří z čtenářů eKP zaznamenali, vznikla na internetu Galerie vodních skautů. V článku se pokusím ozřejmit jaký je důvod její existence a proč by do ní měl kdokoliv čímkoliv přispívat.

Galerie vznikla jako reakce na potřebu velkého množství kvalitních fotografií pro vnitřní i vnější propagaci vodního skautingu. Sehnat pěkné a (pokud možno) technicky kvalitní fotografie například do eKP je totiž občas pěkný oříšek. A to jak aktuální, tak i ty archivní. Další fotografie jsou potřeba do vodáckých článků v ostatních skautských časopisech, metodických materiálu apod. Existuje sice již galerie „Dobré foto“ (bližší informace jsou k nalezení na Křižovatce), ale ta je v požadavcích na fo-

ty jsou označeny klíčovými slovy, díky kterým je vyhledávání tematicky spřízněných fotek velmi snadné. Postup pro nahrávání je popsán na webu pod odkazem „jak vkládat fotografie“. Co se týče požadavků, tak nahrávané fotografie by samozřejmě měly nějak souviset s vodním skautingem a měly by být zajímavé i pro osoby, co se dané akce nezúčastnily. Podrobně jsou požadavky a tipy jak poznat dobrou fotku rozepsány na stránkách galerie (odkaz „pravidla“).

Důležitým požadavkem, kterým zde chci zmínit, je rozlišení nahrávaných souborů alespoň 6 MPix, které je klíčové pro kvalitní tisk až na formát A4. Ovšem pozor! K těmto souborům má přístup jenom velmi omezený počet lidí, rozhod-

POZOR, JE TU TAKÉ SOUTĚŽ.

Deset nejlépe hodnocených fotografií v galerii (pomocí hvězdiček od návštěvníků) bude vytištěno na velký formát a vystaveno na jarním Srazu K+K. Jejich autoři se tak mohou těšit na nesmrtelnou slávu! Pusť se tedy do nahrávání svých nejlepších aktuálních i archivních děl co nejdříve a sbírej hvězdičky od návštěvníků!

si mohou prohlédnout fotky z celostátní akce, které se zúčastnily. Fotografie je samozřejmě možné komentovat a hodnotit, což může být velmi ceněnou zpětnou vazbou pro fotografa.

A to nejdůležitější? Webová adresa galerie je: <http://www.fotky.zlutaponorka.com>

tografie velmi striktní a navíc ne cílí na vodáckou tematiku. A proto vznikla Galerie VS. Doufáme, že jednoho dne bude plná reprezentativních fotografií vodních skautů ze všech koutů republiky a bude tak sloužit nám všem nejen k potěše oka, ale i jako prostředek k propagaci naší činnosti.

Do Galerie VS může svými fotografiemi přispívat kdokoli, kdo se tam zaregistruje. Nahrané fotky pak procházejí schvalovacím procesem. Fotografie jsou tříděny do alb podle roku a typu akce (lokální, celostátní, tábory, ostatní) a také

ně ne běžní uživatelé galerie. Originály fotografií jsou zabezpečeny, jak nejlépe jsme dovedli. Uživatelé a návštěvníci galerie vidí pouze zmenšené náhledy, ani ty si běžný uživatel do počítače neuloží. Fotografové se tedy o své digitální negativy strachovat nemusí. Nepřijdou do nepovolných rukou.

Ne každý musí fotky hned nahrávat. Galerie může sloužit i k „obyčejnému“ prohlížení fotografií, čerpání inspirace, a to nejen té fotografické, ale třeba i organizátorské. Člověk se může podivat, jaké zajímavé akce dělají vodní skauti na druhé straně republiky, děti

Upozornění: Galerie je stále víceméně ve zkušebním provozu. Pokud narazíš na cokoli nejasného nebo nefunkčního, dej určitě vědět (zdenek.materna@gmail.com)! Funkčnost, design i texty se stále doladují.

Zároveň s galerií vznikla také e-mailová konference pro vodácké fotografy. Zájemci o fotografické klábosení se mohou hlásit na adresu <http://groups.google.com/group/fotografy-vs>.

Zdenda

Jaké budou nové lodě řady P550

Třídové lodě vodních skautů vodních skautů již přes patnáct let brázdí našimi vodami. Lodě starou, ale množí se také zkušenosti spojené s jejich provozem. V minulých letech byly vyrobeny prototypy nové řady, které by měly lépe vyhovovat potřebám v oddílech. Nyní je již věc projednána s výrobcí jednotlivých komponent a v letošním roce můžete hned se třemi variantami lodě.

Základní typ lodí P550 zůstává bez významných změn proti tomu na co jsme zvyklí. Ploutvová skříň, lavičky, vše zůstává při starém. Jedinými změnami je zesílení uchycení laviček, aby byly lépe chráněny vůči vytržení.

Typ lodí P550 pro vodní skauty má skořepinu proti základnímu typu bez laviček, ale s výztuhami pro instalaci lubové latě a ploutvová skříň bude jen s límcem. Lavičky i lubové latě si bude možné nechat do lodě rovnou nainstalovat, nebo si objednat jen stavební materiál a loď si samostatně dostavět. Tyto lodě budou mít otevíratelnou přední komoru, aby do ní bylo možné umístit nafukovací vak.

Kanoistický typ lodí P550 Delfín nemá ploutvovou skříň ani výztuhu v zadní části trupu pro kormi-

dlo. Je určen výlučně pro pádlování. Absence ploutvové skříňe zvýší pružnost trupu a tím se sníží pravděpodobnost poškození lodi při najetí na kámen.

Lodě P550 se také otevírají světu a je možné jejich používání i prodejem mimo síť vodních skautů. Proto je od letošního roku obnovena lilie na přední palubě, která bude na všech skautských lodích. Na lodích přibudou také výrobní čísla, aby bylo možné identifikovat každou skořepinu. Intenzivně jednáme s výrobcí a v současné době se připravuje výroba kormidla a potřebné výdřevy, aby si oddíly mohly loď objednat buď jako stavebnici a nebo i „na klíč“ připravenou k plachtění. Snažíme se o maximální dostupnost lodí, proto bude cena skořepiny pro skautské oddíly proti běžné ceně o 10 % snížena.

Vedle profesionálního oplachtění z Dakronu, jehož cena je pro rok 2012 je 6300 Kč za hlavní plachtu a 2940 Kč za kosatku (při objednávce 2 sad 10% sleva), hledáme finančně dostupné materiály vhodné pro činnost ve skautských oddílech a dobrovolníky, kteří by se zapojili do domácího šití plachet. Naše první odhady naznačují, že by se cena kompletní oplachtěné lodi měla pohybovat do 33 tis. Kč.

Máte-li zájem o pořízení nové lodi nebo se chcete aktivně účastnit vývoje a výroby, je možné nás kontaktovat přes email organizace ni@hkvs.cz. Touto cestou budou také kumulovány objednávky, aby mohlo být dosaženo množstevních slev.

*Hvězdář a Oskar
foto Liška a Stopař*

POROVNÁNÍ TYPŮ LODÍ P550 S AKTUÁLNÍMI CENAMI

typ	P550	P550-vs	P550-Delfín
vestavěné lavičky	+	-	+
ploutvová skříň	+	+	-
výstuha kormidla	+	+	-
výstupy pro lubové latě	-	+	-
otvor v přední komoře	-	+	+
cena vč. DPH	29 898 Kč	29 370 Kč	29 700 Kč
cena pro skautské oddíly	27 180 Kč	26 700 Kč	27 000 Kč

Být registrovaným oddílem VS se vyplatí

V programu oddílů vodních skautů hraje důležitou roli sport. Přes to jednotlivé oddíly jen těžko mohou dosáhnout na výhody, které mají sportovní oddíly v oblasti nákupu vybavení nutného pro svou činnost. Proto jsme začali firmy oslovovat jako zástupci všech českých vodních skautů s možností hromadných objednávek a setkali se s velice vstřícným postojem.

Již nyní je možné přes email organizacni@hkvs.cz objednávat výrobky firmy Profiplast se slevou přes 20%. Tato nabídka platí pro registrované oddíly vodních skautů a je možný odběr zboží na srazech kapitánů.

Pozornost věnujeme také lodím. První nabídku máme od firmy Noah, která pro vodní skauty nabízí svou stabilní točivou kano se slevou 15% a při odběru více než dvou kusů slevu 20%. Zvláště zde se uplatní výhoda centralizace objednávek prostřednictvím KVS. U lodí je nutné počítat pravděpodobně s osobním odběrem a nebo uhrazením dopravy.

Aktivně pokračujeme v jednání s dalšími firmami, takže se budete moci těšit na další vybavení i typy lodí za příznivé ceny.

*Hvězdář
foto výrobci*

PÁDLA PROFIPLAST

Joki – dětské kanoistické 520 Kč

Slalom – robustní kanoistické 550 Kč

Lumi – rekreační kajakářské 720 Kč

PLASTOVÁ LOĎ

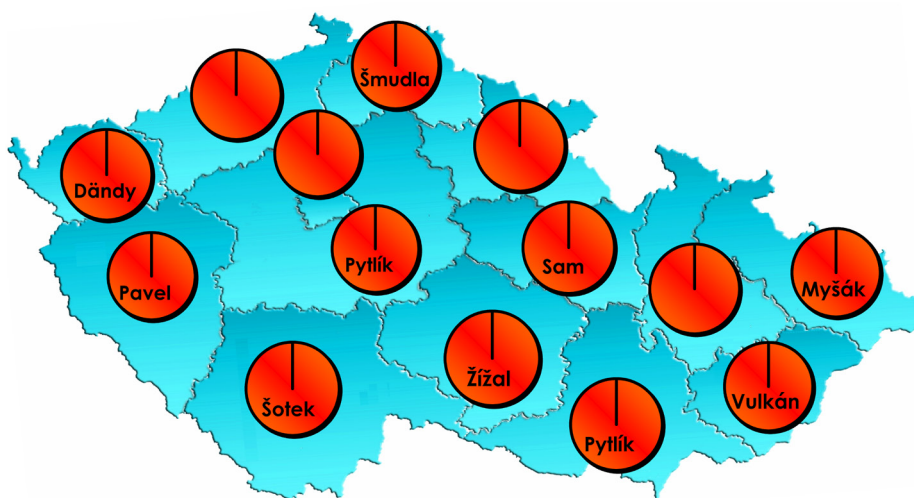
Canoah Turismo pro VS za 16 200 Kč nebo při více kusech za 15 120 Kč

Vodácké desetikoruny k 1. únoru 2012

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 2300 183 549 / 2010 pod variabilním symbolem (pro rok 2012) 92xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 90xxxxy.

Příspěvek je možné zaplatit i hotově na srazech kapitánů.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Stav zaplacených zvláštních příspěvků na rok 2012: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, červené nezaplacené.

Pojed'te na NAVIGAMUS 2012

AHOJ, AHOJ, AHOJ!

Stále ještě máme volná místa v posádce Titaniku! Servistým/PTP pro akci Navigamus 2012, která proběhne od 5. 6. do 10. 6. 2012 v Plzni, má ještě volná místa na palubě.

Najdou se akční a schopní vodáci od 16 let výše, kteří by nám Navigamus pomohli uspořádat? Hledáme lidi do programu, zázemí, průvodce pro zahraniční i lidi do PR. Výhody nesporné – nabízíme možnost být součástí největší celostátní vodácké akce u nás, potkat všechny známé, pořádně si zamakat a „být u toho“.

Více informací a registrace na:
www.registrace.navigamus.cz
www.navigamus.cz/o-akci/ptp

Nebo se ptej přímo na:
ptp@navigamus.cz

Neváhej a registruj se již teď, čas letí - registrace běží do 15. 2. A nezapomeň, PTP = práce + tým + plavba.

Těším se na shledání na palubě.

Dan

BOLEVECKÉ RYBNÍKY

Navigamus se bude konat v kempu Ostende u Velkého Boleveckého rybníka. Celá oblast je velmi zajímavá, rádi se s vámi podělíme o prvních několik informací.

Bolevecké rybníky aneb Bolevecká rybníční soustava, jak se objektu také někdy přezdívá, je rozsáhlý systém deseti rybníků v místě zásobovaném vodou z Boleveckého potoka nalézající se na severním okraji Plzně.

Soustava boleveckých rybníků je z technického i krajinářského hlediska jedinečné pozdně gotické dílo, starší než soustava třeboňská, tedy věc velmi významná a cenná. Celková rozloha vodní hladi-

TITANIC
5.-10.6.'12
navigamus 2012

POKUD PŘEŽIJEŠ PLAVBU, VRACÍME ZPĚT JÍZDNÉ!
PTP@NAVIGAMUS.CZ

PRÁCE TEAM PLAVBA
PTP 16+
GET THE JOB PLUJ S NÁMI!

NALOD SE!
VESTA A HELMA NUTNÁ!

JÍZDENKY OD 1.12.2011 NA WWW.NAVIGAMUS.CZ/REGISTRACE

NÁBOR POSÁDKY BOARD THE SHIP!

ny při normálním stavu je přibližně 88 ha.

Město Plzeň koupilo roku 1460 ves Volevec, kde se dnes nacházejí Bolevecké rybníky, za 200 kop pražských grošů a každoročních 20 kop úroků. Jen pro představu teh-

dy bohatí a zámožní sedláci vydělávali sotva 10 grošů ročně.

Dne 20. března 1461 koupilo město Plzeň od paní Machny Hynkové a jejích synů pole a louky a začalo s budováním největšího rybníka – Velkého Boleveckého. Jeho

Zajistěte si ty nejlepší lístky!

Účast v předprogramu je stále otevřená, ačkoli už je po prvním velkém úkolu.

Více informací: <http://navigamus.cz/predprogram>
Přihlášky: predprogram@navigamus.cz

vody zaplavily pole a louky dalších bolevských sedláků, kteří žádali náhradu. Město jim 24. prosince 1461 přiznalo pozemky na svahu dnešní Mikulky a kromě jiných výhod i právo na odúmrtí, tj. možnost odkázat statek komukoliv.

PAMĚTNÍ PŘEDMĚTY

Každý Navigamus provází možnost odvézt si na památku domů nějaký pěkný předmět s logem či znakem akce. Nejinak tomu bude i letos s tím rozdílem, že kromě věcí, které dostane každý účastník v rámci účastnického poplatku (tričko, nášivka apod.), se vše bude objednávat a platit předem. Komplettní nabídku i s cenami si budete moci již brzy prohléd-

nout na jedné ze záložek registrace. Tam si bude moci každá výprava objednat předměty dle přání svých členů. Objednávka samozřejmě není povinnou součástí registrace a bude fungovat i po vypršení termínu registrace v polovině března. Zatím vám přinášíme alespoň obrazovou ochutnávku toho,

co je pro vás připraveno. U některých předmětů je potřeba pro vý-

robu objednání určitého minimálního počtu kusů, takže je možné, že je nedostanete, pokud se nesejde dostatečný počet objednávek.

*Liška
vizualizace Pompo - Jiří Kunc
leták Dan - Daniel Soutner*

Cena a termíny

registrace od 1. 12. 2011 do 15. 3. 2012 do 27. 5. bude možné měnit osoby (kus za kus)

cena (účastníci):

700 Kč při zaregistrování počtu účastníků do 15. 3. 2012 a zaplacení účastnických poplatků do 15. 4.

cena (účastníci):

850 Kč při pozdější registraci nebo úhradě poplatků

storno poplatek:

300 Kč/osoba, při snížení počtu účastníků po 15. 3. 2012

cena (PTP):

400 Kč (registrace + zaplacení 200 Kč do 15. 2.; na místě doplatek 200 Kč, který bude vrácen při odjezdu po úplném ukončení prací na tábořišti)

Navigamus 2012

Více než tisícovka vodních skautů

7. - 10. červen 2012

Plzeň

Hry do bazénu

1. HRA NA MRAZÍKA

Pro koho: pro všechny

Cíle: bezproblémový pohyb a orientace účastníků ve vodě, rozvoj mrštnosti,

Podmínky: účastníci se nesmí bát potápět; bazén, kde si děti mohou stoupnout

Počet účastníků: alespoň 5, ale lepší víc

Průběh hry:

Hra se hraje jako klasický Mrazík na souši, čili jeden je Mrazík a honí ostatní. (Při větším počtu a větším prostoru v bazénu může být Mrazíků víc.) Všichni hráči se pohybují pouze po nohou, mohou si pomáhat rukama, různě poskakovat či uskakovat, ale nesmí plavat. Když se Mrazík někoho dotkne, dotyčný musí ztuhnout na místě a rozkročit se, čímž vytvoří prostor pro zachránce. Rozmrazovat mohou živí hráči podplaváním. Pokud byl hráč zmrazen u zdi, může se pootožit tak, aby bylo možné ho podplout.

Konec hry a obměny:

- Hra končí, jakmile Mrazík pochytá všechny hráče.
- Můžeme stanovit časový limit,

po kterém sečteme aktuální počet zmrazených hráčů. Každý hráč je pak postupně Mrazík. Vyhraje ten Mrazík, který v limitu zmrazil nejvíc hráčů.

- Hráči mohou mít určitý počet životů, vyhraje hráč, který nejdéle odolá Mrazíkovi.

2. KÁMEN-NŮŽKY-PAPÍR

Pro koho: pro všechny

Cíle: výdrž pod vodou

Podmínky: účastníci se nesmí bát potápět, měli by vidět pod vodou (plavecké brýle)

Počet účastníků: minimálně 2

Průběh hry:

Hra se hraje vždy po dvojici. Oba hráči se zároveň potopí a stříhají si. Hráč, který vyhraje, se může na chvíli vynořit a nadechnout se. Poté hra pokračuje. Hráči stříhají tak dlouho, dokud se některý nevynoří, protože mu dojde dech, ne proto, že vyhrál.

Formy hry:

- Pokud je více hráčů, rozdělíme je do dvojic a vyhlásíme turnaj. Hra pak pokračuje jako klasický turnaj se systémem pavouka. Hráč, který vyhraje, postupuje dál a utká se s hráčem, který vyhrál v jiné dvojici. Takto se postupně dopravujeme až k celkovému vítězi. Hráči, kteří prohrávají, mohou mít druhého pavouka o nejlepšího z těch, co prohráli.
- Hráči mohou soutěžit každý s každým, kdo bude mít nejvíce výher, vyhrává.
- Pokud chceme hru učinit o něco napínavější, můžeme stanovit počet neoprávněných na dechnutí. Čili, kdo se třikrát vynoří mimo výhru, prohraje.

Klusajda

Hlasy vodních obyvatel

Vodní skaut dočasně uvězněný v suché klubovně nemusí pilovat jen teoretické znalosti o řekách, plavbě na nich, leštit pádla či poslouchat chlubitivé řeči starších vodáků o tom, jak hravě zvládli peřej, kde se ostatní cvakli. Může se třeba zamyslet nad tím, že na řece či rybníce není sám a že je dokonce pouhým hostem v království vodních živočichů. Pro samé starosti s lodí se při zpozorování pohybu nad či pod vodou často omezíme na klasifikaci typu nějaký kapr, nějaký pták, ale čáp to nebyl, vodní krysa či nějaká ropucha. V následujícím tipu na program naopak využijeme ticha klubovny a zkusíme se na naše vodní kamarády podívat trochu blíže.

Hlavním pomocníkem při přípravě programu bude internet. Na stránkách Českého rozhlasu (www.rozhlas.cz/hlas) najdeme docela rozsáhlou galerii hlasů či zvuků různých živočichů, nechybí ani ti vodní. Soubory ve formátu .mp3 jsou volně ke stažení. Na schůzce pak můžeme nahrávky využít k poznávání jednotlivých zvířat podle hlasu.

Potřeby:

něco k reprodukci nahrávek (notebook, mobil), obrázky nebo seznam živočichů

- nejjednodušším způsobem je samozřejmě pustit nahrávku a ty, skaute, poznej, co to bylo. Pokud nemáte posádku nadšených přírodovědců, pravděpodobně se však mnoha odpovědí nedočkáte.
- lehčí variantou je rozdat seznam živočichů, nahrávky očíslovat a přiřazovat. Počítejte s několika opakováními, děti se budou jistě dožadovat pustit některé zvuky vícekrát, čas na hru se tím dost protáhne.
- o trochu těžší variantou před-

chozího je rozdat místo názvů živočichů jejich obrázky

- pro mladší skauty nebo žabčičky a vlčata můžeme rozhodování usnadnit výběrem ze tří možností
- pro úplné začátečníky někdy bohatě stačí, aby určili, zda se jedná o ptáka či savce, případně zda jde o zvuk, který vydává živočich sám nebo činnost, kterou provádí (bobr kácí strom, vzlétající labuť). Následně dětem prozradíme, o kterého živočicha se jednalo, a můžeme vše doplnit obrázkem.

Které vodní kamarády vybrat? V galerii jich je dostatek, ale pro začátek vyberte klidně velmi známé, ono to není tak jednoduché poznat. U řady zvuků zjistíte, že jste je už slyšeli, ale netušíte, co by to mohlo být.

- čáp, volavka, kachna, racek, labuť
- bobr, vydra, ondatra
- ropucha, skokan, rosnička

Nebudte smutní, pokud se dětem podaří určit jen jeden nebo dva hlasy. Jde hlavně o zpestření programu, ukázání si i jiných stránek vodního skautingu než jsou lodě. Naopak těm úspěšným nebude jistě ostudou potvrdit do Stezky bod Vnímání přírody.

Renča

foto Zdenda a Renča

PS: Pokud jezdíte na vodu a ta příroda kolem vás opravdu nezajímá (snad vás není mnoho), vytvořte vlastní nahrávky z vaší vodácké činnosti (nafukování Pálavy, vylévání vody, klepání na laminát/plast...). Koneckonců vytvoření nahrávky nějakou prací také dá a ve Stezce se pro ni určitě místečko najde.

Představení komodora krajského kapitána JMK Pytlík

Jaká byla tvoje „cesta“ k vodnímu skautingu?

Má cesta byla hodně klikatá, více méně jsem se k němu dostal naprostou náhodou. Jako dítě jsem sice miloval vodu, ale za Pionýra chodil do pěšího oddílu Stopa, který maximálně v létě na táboře jezdil na pramičkách. Přesto na něj velmi rád vzpomínám, vedli ho bývalí vůdci ze skautských oddílů a podle toho vypadala i náplň. Po revoluci, když se obnovil skauting, jsem pokračoval v oddíle jako rádce, prožil několik slučování oddílů až k založení vlastní rodiny a to bylo zakončení 1. etapy mého skautování. Jezdili jsme pak na různé mimoskautské akce, s kamarády na rafty, s kolegy na Jadran plachtit a děti rostly. Když dorostly do školy, řekl jsem si, že by bylo dobré, aby mohly okusit skauting a zažít to, co jsem jako dítě zažíval já. Ve spacáku byly od miminka, v týpí už taky spaly...Vyrazil jsem tudíž mezi skauty zjistit, jaké oddíly vlastně máme.

To asi začala tvá 2. etapa skautingu.

Ano, během těch 10 - ti let se toho hodně změnilo a po seznámení s jednotlivými oddíly mi přišlo, že činnost skautů v mém rodném městě je hodně odlišná od toho, co bych si jako rodič představoval pro své děti. Ale abych jim do toho jen „nekecal“ zvenku, padlo rozhodnutí. Vstoupím opět do organizace a uvidíme, jak se to vyvine. Zaregistroval jsem se do středis-

ka a vyrazil doplňovat skautské vzdělání. Poslední jsem měl čekatelku, tak hurá na vůdcovky. Veselých zážitků člověka, ve většině případů staršího než zkoušející, bylo až až. Byly to však pouze zkoušky a já si říkal, že by stálo za to si absolvovat nějakou Lesní školu a nejlépe mimo Moravu. A nejbližší volný termín v blízké době byla Kapitánská lesní škola vodních skautů.

A tam se z tebe stal vodní skaut?

Úplně přesně vím, v který moment se to stalo. První víkend divoké vody jsem strávil hlavně hlavou dolů v kajaku. Seděl

jsem v něm prvně v životě a rovnou mne soupli do kanálu v Roztokách, no chtěl jsem zážitky, měl jsem je mít. Zato druhý víkend, ten byl rozhodující, seznámil jsem se s Oskarkou (P550) a hlavně jejím plachetním provedením. Většina vodních skautů už je na ni asi tak zvyklá, že si vůbec neuvědomuje, jakou sílu má první setkání, kdy se z nenápadné modrobílé pramičky během deseti minut stane plachetnička, okamžitě připravená k akci. Námořní jachting je můj oblíbený koníček a tady se otevřela možnost naprosto jednoduchého plachtění v našich vodách. Bylo rozhodnuto. Založím

vodní oddíl a budeme plachtit. Letní část tábora (ještě v písčové košili) už jen těžko překonával zážitek z plachtění, nicméně povodňová Stvořidla, několikrát splutá na kajaku ukázala, že i takové neohebné dřevo jako já, může začít s kajakem. Závody 3jezy, s rekordním průtokem vody, byly už jen taková tečka za nastaveným směrem. Na závěrečný víkend Kapitánky na horách v Jablonci už jsem jel s modrou košilí.

Budovat vodní oddíl z ničeho je asi těžké...

V tomhle jsme měli tak trochu štěstí. V našem městě vodní skauti byli a zanikli cca 2 roky před mým příchodem. Proto jsem s překvapením v jednom skladu našel malou, nenápadnou, zánovní pramici P550 a spoustu vodního materiálu – vesty a pádla. Tím byl položen

základ materiálního vybavení a vyrazilo se dál. Při pobíhání kolem shánění materiálu, protože pracovně dost cestuji po republice, mne napadlo, že když už takhle poletuju, můžu vyřídít pár věcí i pro ostatní vodní oddíly v okolí. Na odemykání Dyje byla většina vodáků z kraje, u ohničku s buřtem jsme se domluvili na spolupráci a vyloupil se komodor Jihomoravského kraje. A tak jsem se stal během jednoho roku z pěšího skauta a náhodného vodáka komodorem. S každou akcí objevuju nová zákoutí a překvapení vodního skautingu a skautské organizace. A hodně mne to baví.

Bereš to zvesela...

V běžném, neskautském životě se zabývám tréninkem obchodních dovedností a koučováním týmů. Veselá mysl plus

pozitivní myšlení, to je základ nejen pro dobré zdraví. Profesní zkušenosti mi hodně pomáhají jak v práci kolem oddílu, tak při spolupořádání skautských vzdělávacích aktivit (zážitkový RK Dragger, ILŠ vodních skautů, VK atd.) a práci pro HKVS. Veselé bylo setkání s komodorem Středočeského kraje – dalším Pytlíkem a několik zmatených mailových komunikací, kdy odesílatel místo s Neratovicemi (SČK) komunikuje s Hodonínem (JMK). No, a protože vlastně pořád začínám, tak už teď se těším na další, nové zážitky a zkušenosti. Zároveň jsem zvědav na další rozvoj vodního skautingu v Jihomoravském kraji. Tak se snad potkáme někde na vodě....

Pytlík

foto archiv autora

Jižní kraj vodních skautů

Při mapování historie vodního skautingu na Jižní Moravě je to trochu komplikovanější o to, že zde nikdy neexistoval samostatný přístav a všechny oddíly fungovaly a fungují v některém pěším středisku. K tomu můžeme přidat fakt nedostatku jiné než volně plynoucí vody. Morava, Dyje, Svratka - tyto řeky mají nádherné meandry a jsou vynikající pro výcvik šestek na pramicích, nicméně starší skauti s kanoemi či kajaky už musí cestovat do vzdálenějších koutů naší republiky.

Je zde několik tradičních oddílů Neptun – Znojmo, Kormoráni – Brno, dále menší oddíly Mikulov - Rejnoci, Fénix - Hodonín

a dva vyškovské oddíly – „Ra“ a everní hvězda. Znojmo a Vyškov již mají dostatečné zázemí i počty na vybudování přístavu, nicméně používají jiné cesty.

Neptun Znojmo je v kraji asi nejstarší oddíl, s více než třiceti dětmi funguje od roku 1969, a přesto, že je registrován jako oddíl vodních skautů, tak od

roku 1994 úspěšně hospodaří i jako samostatné občanské sdružení. V roce 2010 dokonce ve spolupráci s městem Znojmo otevírá centrum volnočasových aktivit „Stará Vodárna“ (viz samostatný článek). Každý rok také pořádá „Odemykání řeky Dyje“, kde se setkává většina oddílů vodních skautů z Moravy.

Vodní skauti ve Vyškově tvořili po obnovení jediný oddíl. V roce 2005 došlo k založení nového oddílu (Severní hvězda) v obci Luleč cca 4 km od Vyškova. Dohromady je na Vyškovsku přes 70 modrých košil a dále se rozrůstají, stávají se tak největšími oddíly v kraji.

Brno – jedno z pěti největších měst v republice má svůj vodní oddíl s názvem Kormoráni od roku 1999, pravidelně se v něm schází 20 – 25 dětí. Každoročně pořádají na Svatce oddílový závod „Modrá stuha“ se zaměřením na kanoe a kajaky.

Mikulovští Rejnoci jsou spolu s Fénixem Hodonín nejmladšími oddíly vzniklými v nedávné době (2009 a 2010). Jejich nejbližší vodou jsou Novomlýn-

ské nádrže pod Pálavou a tak se snaží zaměřovat především na výcvik na pramicích P550 a od letošního roku i na skautský jachting. V Mikulově je navíc velkou raritou, že vůdci oddílu ve „vinném“ kraji zároveň otevřeli minipivovar s vlastní značkou „Mamut“.

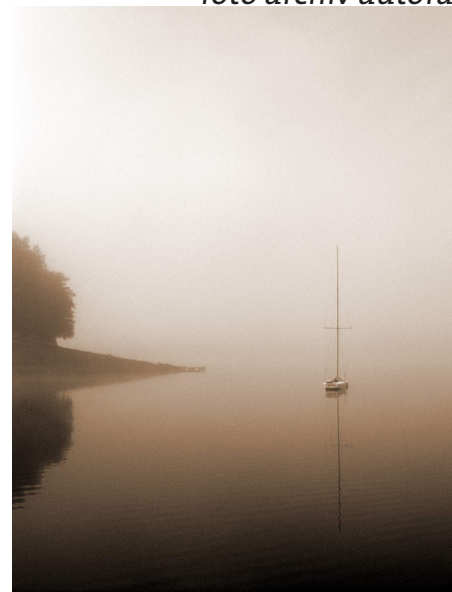
ZAJÍMAVÉ LOKALITY:

Divoké vody u nás mnoho nenajdete, ale meandry na Moravě a Dyji určitě stojí za návštěvu. Pro jachtaře je zajímavá horní nádrž Nových mlýnů, kde se spojuje několik potřebných faktorů: velká otevřená plocha a minimální překážky z návětrné strany. Do kraje patří geograficky i přehrada Křetínka na Blanensku, zde mají svůj revír „Velrybáři“ z České Třebové. Významná díla v kraji zakončuje „Bařův kanál“ se soustavou plavebních komor od města Kroměříž až po Skalici na Slovensku. Snad jednou dojde k propojení až po Hodonín.

Jihomoravský vodní skauting tvoří až na výjimky mladé oddíly. Je škoda, že i když tu dříve byly oddíly i s více než padesátiletou historií (třeba Strážci lesů

– Modrá kotva Hodonín), dnes již neexistují, popř. jejich bývalí členové pracují v různých dalších místních sdruženích kolem vody. Přesto věřím, že současný nárůst členů v kraji bude pokračovat a zaměření na jachting nebo dnes stále více zmiňovaný Bařův kanál přivede mnoho dalších zájemců do našich řad. A třeba někdy v budoucnu povede k vytvoření nějakého „Jižního přístavu“.

Pytlík
foto archiv autora

<http://centrumvodarna.cz/>
<http://www.kretinka.net/>
<http://www.batacanal.cz>
<http://www.prvaplavebna.sk/>

Ohlédnutí za Armadou 2011

Venku mrzne až praští (nebo aspoň chvíli mrzlo), zima konečně udeřila a to je ten pravý čas trochu se ohřát u vzpomínek na léto. Pro část evropských vodních skautů to bylo velmi významné léto, protože se uskutečnila velká společná plavba z Kodaně až do švédského Ahusu zakončená návštěvou

Gdaňsk téměř podle plánu. Téměř, protože náš vlak měl zpoždění a potřebovali jsme udělat nějaké dodatečné nákupy. Přistav jsme tedy opustili před třetí hodinou ranní v sobotu. Plavba do Gdaňské zátoky nezabrala mnoho času. Poté jsme se plavili na západ podél polského pobřeží. Vítr nebyl moc silný

bouří. Ostrov nám také umožnil skasat plachty, pokud by se počasí zhoršilo. Kolem sedmé hodiny večerní jsme minuli Nexo a zahlédli jižní pobřeží Bornholmu. Dobrou zprávou bylo, že počasí se zlepšovalo, vlny se zmenšily a vítr opadal. [...]

Vysvětlím vám, jaké to bylo být

světového skautského jamboree. V Kodani všechny posádky společně strávily dva dny naplněné hrami a poznáním města. Cestu do Kodaně absolvovala každá loď/země po vlastní ose, stejně jako zpáteční cestu. Zazpomínáme s úryvkem ze zápisů polské výpravy, která se na plavbu vydala s pěti loděmi.

Po mnoha měsících příprav se velká Armada vodních skautů s mottem Jednoduše plavba (po vzoru motto jamboree Jednoduše skauting, pozn. red.) plavila vstříc světovému skautskému jamboree ve Švédsku. [...]

Posádka S/Y Dunajce opustila

a počasí bylo báječné pro pohodlné plachtění, ačkoliv část posádky postihla mořská nemoc. Zachránila nás rýže s opečeným jablkem a suchary, kterými jsme se živili následující dva dny. [...]

Když jsme se blížili ke Švédsku, vítr foukal silněji (asi 6B) a vlny byly větší než předtím. Počasí se zhoršovalo stejně jako nálada našeho kapitána. Krátce poté padla mlha, takže viditelnost byla skoro nulová. Rozhodli jsme se plout jihozápadně, abychom unikli mlze a směrem na Bornholm pro případ, že bychom se potřebovali ukryt před

skautským vedoucím na Olympijských hrách vodních skautů. Nejdřív jsem šel na setkání vůdců, kde jsme hráli hry po dvojicích, abychom se poznali. Mojí partnerkou na dopoledne byla Bianca z Nizozemí. Byla to velká zábava, protože oba máme stejné jméno. Než dopoledne skončilo, poznali jsme skauty z několika zemí. Skupiny byly mezinárodní a naším cílem bylo zapamatovat si jména, k čemuž nám pomohlo několik her. Pak byl oběd a měli jsme trochu volného času na přípravu na Olympiádu. Naší disciplínou byl „cow soccer“. Bavili jsme se pozorováním ostatních, jak ho

hrají. Také jsme si vyměnili informace o skautingu v jiných zemích. [...]

8:30 byla hodina H, tedy hodina odjezdu. Všechny posádky byly na palubách svých lodí, všude bylo slyšet motory, lana opouštěla sloupy. Za několik minut už byly všechny lodě na cestě do Ystadu. Jako první opustil Svanem Ilhavn Thermopila Clipper, následovaný dánskými loděmi, pak Joseph Conrad, Makrellen, Dunajec a nakonec norské lodě. Ukázalo se, že mořský bůh k nám byl milostivý, protože vítr nebyl příliš silný a všichni byli v dobré náladě, bavili se a hráli si. [...]

Výměna posádek

Od začátku Armady jsme obdivovali norské lodě. Teď jsme je měli poznat lépe, protože se z nás na jeden den stala posádka Makrellenu. Její kapitán byl strašně dobrý a pohostinný člověk. Sigurda jsme si opravdu zamilovali. [...]

Plavit se na Makrellenu bylo velmi zajímavé. Za několik hodin jsme se naučili, jak splétat lana a jak vytažovat a spouštět plachty.

Naneštěstí, když se Sigurd snažil spojit s naší lodí Joseph Conrad, ukázalo se, že neposlouchají nebo z nich už možná byla ponorka nebo nás nechtěli zpět. Přes opakované pokusy nikdo neodpovídal. Sigurd se ptal několika okolních jachet,

zda někdo neviděl Josepha Conrada, ale bez úspěchu. Náhle ale Joseph vstal z mrtvých. Ukázalo se, že byli moc daleko od Markellenu, aby nás slyšeli. A protože měli příliš malou posádku, nikdo neposlouchal rádio. [...]

Obyvatelé Ahusu byli velmi milí. Lidé v obchodech se zajímali o naši cestu do Švédska a na jamboree. A obzvláště příjemné bylo, že zmrzlina byla opravdu výtečná, zvláště když jsme ji jedli spolu s norskými skauty. Hodně to napomohlo rozvinutí mezinárodní spolupráce. [...]

Všichni čekali na 28. července, aby mohli navštívit 22. světové skautské jamboree v Kristianstadu. [...]

Vstali jsme brzo a hned po vztyčení vlajky jsme si dali snídani. Do Kristianstadu to bylo dvě hodiny cesty autobusem, ale kvůli hustému dešti jsme raději zvolili místní autobus do Rinkaby, [...] kam jsme dojeli asi po 20 minutách. Tam na nás čekali průvodci z jamboree. Abychom se dostali do speciálního stanu a obdrželi své návštěv-

nické vstupenky, museli jsme vystát frontu. Poté jsme čekali na další autobus, který nás dopravil k hlavní bráně. Tam jsme čekali na shromaždišti na oficiální prohlídku jamboree, která nám měla umožnit najít místa, která bychom chtěli později poznat blíže. [...]

Také jsme navštívili japonský expostánek. Všichni tam psali vzkazy japonským skautům. Po napsání vzkazu nás s ním velmi pěkná japonská skautka vyfotila, a pokud to bylo něco opravdu zajímavého, také nás natočila při jeho čtení. Bianka, známá svou láskou k Japonsku, flirtovala s japonskými skauty a vůbec nechtěla jít pryč. [...]

Dostat se zpátky do přístavu v Ahusu nebylo jednoduché. Než jsme došli k místu registrace, silně pršelo. Schovali jsme se v registračním stanu a čekali jsme na příjezd autobusu. Po půl hodině jeden z vedoucích slezské skupiny řekl: „Máme autobus. Pobězte a nenechte ho odjet bez vás!“ Běželi jsme k autobusu a mluvili s řidičem. Nebyl moc příjemný a skoro vůbec neuměl anglicky. Nakonec nás ale odvezl do přístavu. „Tak vidíte,“ usmíval se Adam Balazy, slezský kapitán, „se slezskými skauty nebudete nikdy zklamaní, protože my máme vždy štěstí.“

*Přeložila a doplnila Liška
zdroj: Euronaut, číslo 31, listopad 2011, s. 3–13*

Skautské centrá s vodným programom na Slovenku

Slovensko je obľúbenou destináciou na letné splavy aj pre českých vodných skautov, v mnohých prípadoch však narážajú na nedostatok informácií ako: možnosti stanovania, doplnenia potravín, požičania lodí a materiálu a pod. Preto na popud redakcie prinášame hrubý zoznam skautských vodáckych centier, ktorý, ako dúfam, sa rozvinie časom do hlbšie prepracovaného projektu typu www.raft.cz. Kontakty na uvedené oddiely záujemcom dočasne rád poskytnem, keďže väčšinu informácií mám priamo od nich.

ZÁPADNÉ A STREDNÉ SLOVENSKO

Turzovka – svojho času jediná bašta tradičného vodného skautingu u nás. V období medzi poklesom činnosti VS na prelome milénia a nedávnou obnovou HKVS ako jediní udržiavali tradície samostatného vodáckeho prístavu. Dnes majú všetky skautské generácie od žabíčiek až po oldskautov, vlastné gumené lode, školených vodcov a každoročne organizujú celo-

slovenské skautské odomykanie vôd vo Vrútkach. Angažujú sa v HKVS. Poznajú Oravskú priehradu, Oravu a Váh.

Trenčín – historická tradícia vodného skautingu a mladučky prístav vodných skautov, ktorý pomaly dáva o sebe vedieť. Veľa energie a nádejných budúcich vodných inštruktorov v roverskom veku. Vlastnia raft a kanojku menom Anička. Sľubná svorka vodných vlčiat a dvaja absolventi českého vodáckeho kurzu Drager. Poznajú obidva Váhy od Nemšovej po Piešťany. Angažujú sa v HKVS i v Ná-

morenej akadémii. V prístave im kotví starogrécka veslica.

Banská Bystrica – mladý oddiel vodných skautov a svorka vodných vlčiat vo veľkom centre vodnej turistiky. Vlastná lodenica – zatiaľ s jednou pramicou a kajakom. Angažujú sa v HKVS i v Námorenej akadémii vodných skautov. Jeden vodný inštruktor. Zárodok lodiarskej dielne na drevené katamarany, sľubný projekt rozvoja plachtovania na

Môťovskej priehrade. Existujúce suchozemské projekty ohľadom vodného environmentu.

Senec – aktívny vodní roveri, rozptýlení po celom Slovensku vrátane hlavného kapitána slovenských vodných skautov. Členovia poznajú Čireny Váh, Dunajec, Belú i Hron.

Bratislava – Silná tradícia historicky prvého slovenského oddielu vodných skautov Dunajčik, dodnes fungujúceho ako vodácky klub, spolu s do roku 2005 fungujúcim vodáckym zborom Modrá riviéra, dali vzniknúť kvalitným akciám suchozemských skautov na Karloveskom ramene Dunaja (lodenica FTVŠ s diskusnou skupinou na FB). Bratislavskí suchozemskí vodáci majú bohaté skúsenosti s pádlovaním na Dunaji (Devín - Komárno), Malom Dunaji (celý tok) a Morave (od Brodského po sútok s Dunajom). Vytvárajú vlastné vodácke napredovanie (odborka a súťaž Kráľ lodenice a i.), jednoducho v mnohom sú väčší vodáci ako tí modrí. Plánujú výjazd do maďarskej sústavy ramien v oblasti Rajaka (Győr) a občas preveľujú aj České rieky (Vltava).

Vrútky – sú tiež bez modrých, na vode sú však celkom aktívni. Keď treba požičať materiál alebo zohnať skúsených roverov, dá sa na ich pomoc spoľahnúť. Poznajú dobre stredno-horný tok Váhu okolo Strečna a občas si chodia zajazdiť na Mikulášsky kanál, Čierny Váh a Belú.

Piešťany – kedysi samostatný oddiel vodných skautov, dnes ambiciózne plány na jeho ob-

novu. Skauti vo veku mladých vodcov majú materiál i skúsenosti, poznajú Stredné Považie (Od Tenčína po Sereď). Vlastnia zopár kanojek a kajakov.

Trstená – stále je tu vodný skauting v povedomí. Nenosia modrú košelu ale vždy majú na táboroch aj lode. Poznajú dobre Oravu a vedia poradiť kedy je splavná.

Žilina – v 90-tych rokoch aktívni vodní skauti. Dnes už rozpredaný vodácky materiál a pár odrastených veteránov, ktorí sa občas zúčastnia na akciách ako odomykanie, zamykanie a AQUA. Poznajú najmä Stredné Považie.

Ružomberok – donedávna fungujúca vodácka družina je síce už roztrúsená po Slovensku, členovia však majú stále k mestu vzťah ako i vodácky materiál a skúsenosti. Modrú košelu tam dnes už nikto nenesí, zato po Slovensku sa odtiaľ túlajú ľudia ochotní znova sa oddať vodnej múze. Poznajú horný tok Váhu.

Považská Bystrica – Skauti vo veku mladých vodcov sa začínajú vzdelávať a zisťovať čo je voda.

Nitra – podobne ako Považská Bystrica. Je tu potenciál a súčasní frekventanti námornej akadémie ho snáď premenia do reálu

JUŽNÉ SLOVENSKO - FLOTILA SZMCS/ZSMN

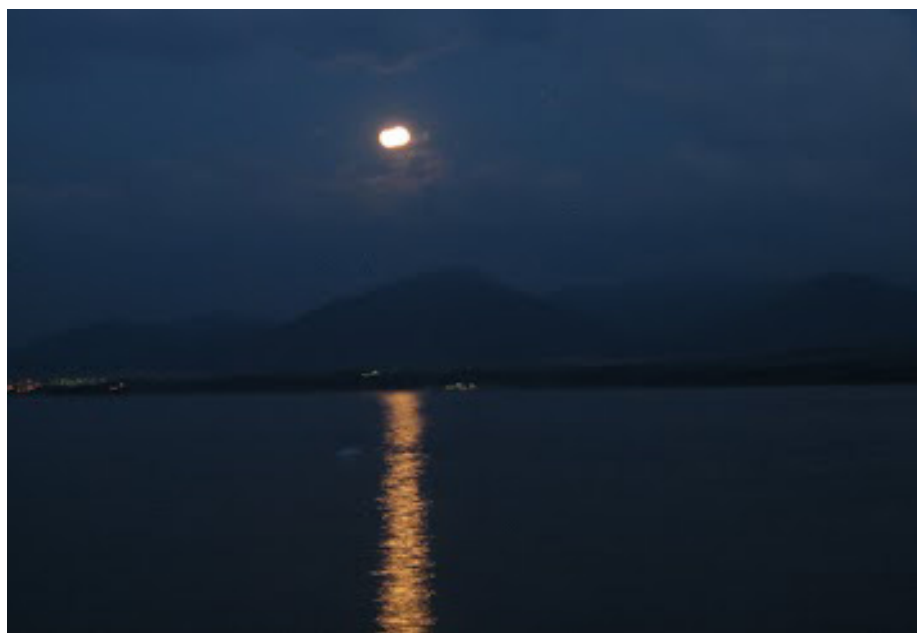
(Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség – Zväz skautov maďarskej národnosti)

Vodné aktivity ZSMN sú organizované centrálnne zo základne v Zemnom pri Váhu. Majú tam uloženú väčšinu materiálu a v tomto roku tam plánujú postaviť aj vlastnú celozväzovú lodenicu. Z materiálu v Zemnom sú to lode pre 40-50 ľudí (C2, C3, C4, K1 a jedna C11, vozíky

pre všetky lode), zopár C2 sa nájde aj vo Veľkom Mederi, Fiľakove a v Šahách. Maďarskí vodáci poznajú dobre hlavne juh Slovenska a Moravy - rieky Moravu, Dunaj, Malý Dunaj, Starý Dunaj, Váh, Hron, Ipeľ, Hornád, Tiszu. Veľmi dobre vedia poradiť pri splavovaní dolného toku Váhu, Malého Dunaja a Ipeľa. Malý Dunaj a Ipeľ majú aj podrobne zmapovaný do goglemapy s vyznačenými dôležitými informáciami.

Najzaujímavejšou plánovanou akciou SZMCS je sté výročie prvého skautského splavu na území dnešného Slovenska, ktorý v roku 1913 absolvovala na pltiach na rieke Váh skupina 14 skautov komárňanského zboru pod vedením Sándora Síka, na ktorom sa zúčastnilo aj 105 skautov z Maďarska pod vedením Alajosa Izsófa. Splavovať sa však nebude Váh (kvôli prílišnému prenášaniam) ale Tisza.

Organizácia vrámci skautských dní usporadúva mnoho vodáckych aktivít pre deti i dospelých. Garanciou vodáckych kompetencií u vodcov je absolvovanie vodáckeho tábora (niečo ako lesná škola) – absol-

ventov spoznáte podľa výšivky s kotvičkou na skautskej košeli, ktorá sa inak v ničom nelíši od suchozemskej. Majú aj vlastnú modro-bielu šatku pre vodných skautov, nosia ju však iba počas vodáckych aktivít.

Maďarskí vodní skauti sú podobne ako celý zvyšok organizácie veľmi skromní a zodpovední ľudia, ktorí si vedú užiť všedné i sviatočné chvíle. Modrá košela sa im síce páči ale dôležitejšia je pre nich súdržnosť organizácie ako takej. Majú zhruba poltucta školených vodáckych inštruktorov so špecializáciami: záchranár, inštruktor vodnej turistiky, inštruktor telovýchovy, inštruktor plávania a plavec – reprezentant.

Centrá:

Komárno, Nové Zámky, Zemné, Šahy, Levice, Veľký Meder, Filákov, Moldava nad Bodvou

VÝCHODNÉ SLOVENSKO

Prešov – suchozemský zbor s aktivitami na vode (10-15 miest vo vlastných lodiach). Majú zjazdený Dunajec, Torysu a Hornád.

Vrbov – suchozemský oddiel

s roverskými aktivitami na Dunajci.

Kežmarok - suchozemský zbor. Splavujú Popradku (od Kežmarku do Plavča s možnosťami až do Poľska) a Dunajec v Pieninách (z obce Majere po Starú hranicu za obcou Lesnica) – druhú rieku vrele odporúčajú (vraj je to splav "full of wonders" :).

Bardejov – ešte 4 roky dozadu vykazovali vodácku činnosť, dnes plány na obnovu hlavne cez živnosti v cestovnom ruchu.

Prevažná časť tohto regiónu je vodácky na útlme. Dôvod? Tam kde je voda (Širava, Domaša), tam je minimum skautských oddielov. Avšak napriek tomu, že región je prakticky bez modrej košele, voda tu ešte nedala svoje posledné slovo (prebiehajúca obnova oddielov na Domaši, vo Vranove nad Topľou, v Humennom).

SLOVENSKÝ HKVS

Je tvorený skautmi, ktorí sa poväčšine naplno venujú práci v domovských oddieloch a popri tom sa snažia koordinovať a podporovať činnosť ostatných, ktorí doma pestujú vod-

ný program. Každoročne sú poriadané kurzy na vode a raz za 3-4 roky sa prezentujeme celoeurópskym podujatím AQUA. HKVS a vodní skauti zo SZMCS udržiavajú živú priateľskú spoluprácu a spoločne so skupinou českých vodákov sa podieľajú na príprave vodného programového balíka pre nadchádzajúce Stredoeurópske jamboree (11-18. august 2012, Liptov).

NÁMORNÁ AKADEMIA VODNÝCH SKAUTOV (NAVS)

Je to čerstvý projekt vzdelávacích a motivačných kurzov pre skautov so záujmom o vodné aktivity, ktorý na jeseň 2011 vypustil svojich prvých 8 "dôstojníkov" (vek 15+, funkcia zástupcu vodcu/palubného) a na jar 2012 pokračuje vzdelávaním "kadetov" (vek 13 – 17, funkcia radca/kormidelník). Kurz je samozrejme otvorený hlavne pre suchozemských skautov (tých modrých je na Slovensku sotva stovka) a pre nedostatok vlastných vodáckych inštruktorov akadémia spolupracuje s maďarskými i českými hosťami.

Ondrej "Trysko" Odokienko
člen HKVS pre program a čerstvý absolvent českej ILŠ VS
tryskomys@gmail.com

KLŠVS 2012

Letošní Lesní škola vodních skautů se nám velmi rychle plní. Proto na nic nečekejte a rychle se přihlaste (odkaz na

web Kapitánky je www.kapitanska.skauting.cz). Nejenže si můžete doplnit kvalifikaci pro vůdce oddílů vodních skautů či kapitánů střediska, ale můžete zažít i spoustu legrace, příběhů, potkat nové kamarády ze všech koutů republiky a hlavně vodu, vodu, vodu...

Kapitánská lesní škola je otevřená též pro „suchozemce“, kteří by si rádi vyzkoušeli, jaké to na tom vodním živlu vlastně je. Pojďte si vyzkoušet kajaky a kanoe na vlnách kanálu v Roztokách, skautský jachting na oplachtěných oskarkách P550 a osahat si plavidla, se kterými se můžete u vodních skautů potkat. Hladinu si prohlédnete z vrchu, z boku, ze spodu

- zkratka ze všech stran.

Neváhejte a vyrazte s námi na plavbu!

Za KLŠVS 2012

Pytlík JMK

Kapitánská pošta NA

A-hoj!

Už jste přemýšleli, co budete vy nebo vaši roveři dělat o prázdninách? Že ne? Potom pro vás máme ideální nabídku a příležitost!

Pojďte s námi na Námořní akademii 2012!

Námořní akademie je čekatel'ský lesní kurz vodních skautů, ale na druhou stranu určitě ne jen pro ně. Letos se koná již 11. ročník. Spolu s námi se můžete těšit na nová dobrodružství, přátelství, zážitky i spoustu no-

vých vědomostí a zkušeností. Čekají na vás nové hry, fyzicky i psychicky náročnější okamžiky, situace, do kterých se běžně nedostanete. Součástí kurzu je samozřejmě možnost složení čekatel'ské zkoušky.

Jako každý rok se Námořní akademie skládá celkem ze tří částí, a to letního běhu, který se uskuteční **15.-24. 8. 2012 v Nových Mitrovicích**, a dvou víkendů, pravděpodobně v termínech **5.-7. 10. a 16.-18. 11. 2012**. Celková **cena** kurzu je **2100 Kč**,

zahrnuje tedy letní část a oba víkendy.

Pořád váháš? Prohlédni si naše video na: <http://www.youtube.com/watch?v=IEjTy7iuMQ0>.

Neváhej a přihlas se!!

Přihlášku najdeš na www.namorniakademie.skauting.cz.

Uzávěrka přihlášek je 15. 3. 2012.

Těšíme se na vás!!!

Meruňka

Velbloud Navigamus 2009

Mnozí z vás jste jej ve dnech 4. – 7. 6. 09 prožili. Pro ty mladší je to dávno, pro ty starší včera.

Po námětu Hanzy v roce 2006 bylo třeba eliminovat to, že mnozí účastníci setrvali ve vlastním kvartýru a málo přecházeli ke hrám v ostatních kvartýrech. Bylo však vhodné zachovat a udržet nabídku aktivit schopných oddílů a přístavů rozdělených do teritoriálních skupin. Jako námět byly využity příběhy Sindibáda, námořníka z orientální sbírky Tisíc a jedna noc.

Jako obvykle se našli opatrníci zdvihající prst, že si vlastně děláme legraci z islámu, a že to může být považováno za provokaci.

Nu, záměr byl právě opačný. Bez velkých slov jsme námětem chtěli ukázat, že islám není totožný s terorismem, že středověká persko-arabská kultura má co říci i současným dětem, že Arabové byli schopní námořníci, a že dobrodružství se nemusí nacházet jen ve hvězdných válkách a v počítačových hrách. Navíc před 1200 lety, v roce 809, zemřel současník Karla Veliké-

ho, nejslavnější arabský chalífa Hárún ar-Rašíd. Příběhy Sindibádovy se odehrávají za jeho vlády, která je tak úspěšná, že je v arabském písemnictví i tradi-

ci považována za zlatý věk.

Protože se Sindibád vydal sedmkrát na moře a sedmkrát měl namále, bylo pojmenováno sedm míst Rašídova světa, ve kterých se příběhy odehrávají – Džidda, Aden, Mombasa, Zanzibar, Karáčí, Maskat a Kalikat. Podle svého zájmu se k nim přiřadily přístavy a oddíly, aby tvořily soutěže náplní odpovídající té které plavbě.

Za místo konání byla vybrána vodní plocha Rozkoš u České Skalice, pořádáním bylo pově-

řeno blízké středisko ÚTA s vodáckým oddílem Albatros.

Barvou akce byla zvolena žlutá (písek), maskotem velbloud (velbloud je zván korábem pouště a ke všemu, světe div se, dobře plave). S ním jsem zažil povedenou taškařici: Když jsem zjistil, že se v ČR prodávají velbloudí plyšáci za levný peníz, začal jsem je shánět jako ceny pro úspěšné účastníky. Tak se stalo, že do práce za mnou přišel závozník a ptal se hlasitě: „Kde je ten šílenec, co mu vezu sto velbloudů?“ A na potvoru jsem byl ten den mimo město... Šéfem centrálního programu byl Logo z Jablonce, který orga-

nizoval a řídil akce Dary emírovi, Kargo čili námořní obchod, noční rej, přehlídku loďstev jednotlivých obchodních center a nezbytné rychlostní závody pramic a oplachtěných pramic.

Abychom přiměli jednotlivce účastnit se většího počtu nabízených atrakcí, obdržel každý kartičku, do které mu absolvované disciplíny byly značeny. Po splnění jedné povinné a dvou volitelných z každé plavby, tedy po jedenadvaceti disciplínách měl nárok na vyzvednutí zmíněného velblouda. Nebylo to tak jednoduché. Po prvním celém dnu her byli z velbloudservisu vyzvednuti jen tři.

Jednotlivá města se v nabídce snažila. Sám neumím porovnat, co bylo nejatraktivnější a nejnavštěvovanější – kurz břišních tanců, šplh po síti, rovnání přepravek do věže pod sebou, pečení velbloudů, plazení po vodě, šerm arabských bojovníků, chůdy a špalky a mnoho, mnoho dalšího. Dokonce i radioskauti, kteří poskytovali spojení organizátorů a vysílání Radia Navigamus, organizovali disciplínu lov na lišku aneb radiolokace, což asi neodpovídalo době pana Sindibáda, ale odpovídalo současným hráčům geocachingu.

Z doprovodných akcí zaujal výlet na pevnost Dobrošov, vystoupení skautské kapely Žito a řekl bych, že i noční vypouštění létajících lampiónů, tehdy

ještě neokoukané. Samostatnou atrakcí byli polští námořní harceři s perfektním vystupováním a vlastní vlajkoslávou. Tu jim sice oveselení obyvatelé sousedního kempu jednou v noci ukradli, ale vzorní příslušníci SOS, PTP a SZT ji našli a vrátili majitelům.

Abych nezapomněl:

Trička byla jednotná a jednot-

né byly též pokrývky hlavy – arabský šátek. Jednotlivá města (pořadatelé plaveb) měla různé barvy šňůry kolem hlavy. Takže kdyby nějaký škarohlíd moc chtěl, přece jenom nás mohl považovat za výcvikový tábor Al Kajdy kdesi v Evropě.

Vezír
foto archiv

Navigamus 2009 očima účastníka

Navigamus, neboli celostátní setkání vodních skautů České republiky se zahraniční účastí, se koná každé tři roky. Námětem je vždy významná historická námořní událost. Hlavním cílem této akce je, aby se skauti všech věkových kategorií potkali, pobavili a hlavně seznámili se skauty z jiných přístavů a oddílů. Jak probíhala naše výprava na Navigamus a vše kolem něj, se dočtete dále.

Letošní Navigamus připadl na 4.-7. června, ideální čas pro starší i mladší účastníky – škola se blíží konci a my tak můžeme s chutí a radostí vyrazit vstříc novým dobrodružstvím a setkáním. Ve čtvrtek 4. června jsme se všichni, vodní skauti z Neratovic, sešli v 8:00 na vlakovém nádraží, kde nás čekal

městem zapůjčený autobus. Za to moc děkujeme. Cesta probíhala v klidu a bez problémů. Skauti si sdělovali množství zážitků za dobu, po kterou se neviděli a nebyli v kontaktu.

Kolem 11. hodiny jsme dorazili do autokempu Rozkoš (mezi městy Česká Skalice a Nové Město nad Metují). Všechny ihned překvapila neuvěřitelně velká vodní plocha, jež se doslova těšila, až se na ní budeme všichni projíždět a účastnit se různých soutěží. Celý čtvrtek byl pouze „zabydlovací den“ – žádné akce, jen se čekalo na příjezd všech ostatních. Tento den ubíhal bohužel asi nejpomaleji ze všech.

Druhý den to už bylo jiné! Páteční program začínal již v 6:30 cestou pro snídani k výdejně jídla. Po snídani šup na nástup, kde už čekal úvod do hry – Sindibádovy cesty. A po nástupu?

Hop na to, na co se většina z nás těšila – soutěže. Ty trvaly do 15. hodiny a člověk si zde mohl vyzkoušet svoji zručnost, chytrost, prozíravost a sílu. Nejlepší si vybojovali velblouda, roztomilé plyšové ocenění. Z Neratovic byla nejrychlejší a nejúspěšnější Bára (Bee), která byla v celkovém pořadí na krásném 10. místě. Gratulujeme! Po 15. hodině, kdy skončily soutěže jednotlivců, jsme se vrhli na vodu po týmech. Úkol byl jasný – nasbírat vodní dary pro Emíra (naš vládce, Slunce naše jasné). Naš tým,

pod jménem města Karáčí, byl nečekaně nejlepší. Podařilo se nám získat nejvíce nejcennějších darů a velice nás to překvapilo, neboť do této soutěže jsme šli bez větších ambicí. Večer byl volnější program – někdo zašel na křtění knihy (cesta po deltě dunaje, pozn. redakce – velikost písmen byla opravdu takováto), holky se zamilovaly do skautské skupiny Žito a někdo zas našel zálibení v orientálním workshopu. Následoval už jen rozkaz, ať skočíme do hajan, ráno perný den prý bude! :)

V sobotu, po probuzení a nástupu, se konaly závody pramic a plachetnic. Naše posádka žen se umístila na 7. místě ve finálové jízdě (z 18 posádek), hoši už to neměli tak hezké. Skončili na 9. místě ve finálové jízdě (z 20 posádek). Po závodech byl opět čas soutěží, kde jsme mohli ještě dovybojovat plyšového Blouda. Bohužel po zbytek dne přešlo, a proto morálka týmu upadla. Večer jsme se ještě stihli pokochat svítícím jezerem díky tzv. Benátské noci. Každé plavi-

dlo dostane lampičku (lampiónek) a jezdí v určitých obrazcích ve tmě po vodě. Ze břehu to tvoří krásné a bludné obrazce, jež

najdou zálibení u každé věkové kategorie. Poslední den, neděle, byl pro každého jistě nejhorší – vidina konce dobrodružství, dlouhý závěrečný nástup a poslední plavba všech účastníků. Následuje už jen zabalení věcí a pomalý odchod k autobusu, jež nás všechny zaveze domů.

Navigamus 2009 by se dal popsat pár slovy – nezapomenu-

telná krásná akce, kterou jsme si všichni jistě užili. Když říkám všichni, myslím to doslova – 1080 lidí z různých zemí.

Potkat jsme tu mohli české, slovenské, nizozemské, polské i krajské skauty. V roce 2012 nás bude čekat další Navigamus, další krásné dobrodružství, na které se už teď těšíme!

Děkuji všem zúčastněným, bylo to s vámi opravdu moc fajn a těším se na další shledání.

Pepánek, Neratovice

Ohlédnutí za Navigamem 2009 Takže, jak se to vlastně všechno semlelo?

Sedmkrát byl Sindibád na moři, sedmkrát měl namále. Sedmkrát se popral s osudem. A jak se s osudem popral náš oddíl? Jak se popral s akcí konající se jednou za 3 roky (tzv. jednou za „vodácký rok“), s celostátním setkáním vodních skautů ČR Navigamus 2009? Řekl bych, že Sindibád by se za ně nemusel stydět. Takže, jak se to vlastně všechno semlelo-?

Na toto významné skautské setkání se vodní skauti z celé republiky těší dlouhou dobu a je jakousi odměnou za oddílovou

činnost. I my se dlouho těšili, a proto jsme byli moc rádi, když

jste se ve čtvrtek 4. června mohli v hojném počtu sejít na vlakovém nádraží v Liberci. Vlákem nás zavezl do České Skalice,

malého východočeského města, známého například díky muzeu Boženy Němcové. To však nebylo naším cílem. V těsné blízkosti města totiž leží přehradní nádrž Rozkoš (nazývaná často východočeským mořem), kde se letošní setkání vodních skautů konalo. Po absolvování složitých obstrukcí a instrukcí jsme konečně, ozbrojeni visačkami, mohli vstoupit hlavní branou do areálu kempu. Ten byl rozdělen na stanové městečko, kam se nikdo bez ID kartičky nedostal, a dále na část jídelní, záchrannou, SOS a v neposled-

ní řadě část čajovnou a hospůdkovou. Program byl však tak nabitý, že dostat se do čajovny v době jiné než večerní bylo téměř zhola nemožné. Zpátky ale k programu. Čtvrteční večer byl ve znamení ubytování, zahajovacího nastupování, ale také seznamování se s prostředím a dooblékávání. Přivítalo nás totiž počasí na tuto dobu ne tolik obvyklé a chtěné – 6 st. C, déšť a větrno. Skaut je ale tvor přizpůsobivý, tak nám počasí ve finále zas až tolik nevadilo.

V pátek ráno začal program plaveb. Přístavy a oddíly z jednotlivých měst si pro ostatní účastníky připravily aktivity, za které děti sbíraly křížky do svých kartiček, a pokud jich měly dostatek, za odměnu dostaly maskota Navigamu 09 – krásného plyšového velblouda. Bylo jich jen 100. V našem oddíle se zabydleli 4 a po prvním dni programu plaveb se stihly rozdat jen 3. Nebylo to zkrátka jednoduché. Páteční odpoledne bylo převážně vodní, konala se velká hra „Dary pro Emíra“, ve které posádky soutěžící za jednotlivá města (Maskat, Kalikat, Zanzibar, Karáci, Aden, Mombasa a Džidda) sbírala na hladině Rozkoše různé předměty, které na břehu kompletovaly a předávaly jako svůj dar pro Emíra. Naše město – Maskat v něm získalo nejvíce bodů, v přepočtu na obyvatele města však cel-

kově skončilo až na 4. místě. Po velké hře následovala večere, nástup a koncert skautské kapely Žito. Unaveni, plni dojmů jsme rádi ulehali do tepla spacáků.

Sobotní den pro nás byl motivačně asi nejpodstatnější. Ve

hře bylo stále ještě 97 velbloudů a dopoledne se konaly dva závody, pro nás důležitější hlavně ten druhý – Závod plachetnic a závod rychlostních pramic v kategoriích vlčata/žabičky, skauti/skautky a rověři/rangers. Byla pořádná zima, proto jsme po závodě byli moc a moc rádi, že můžeme do tepla. Abychom si to ale zasloužili, ukázali jsme posádkám z celé republiky, že na tom ještě nejsme tak špatně. Konkurence byla velká, v kategorii skautů bylo 17

posádek, v kategorii roverů dokonce 20 posádek z nejrůznějších koutů naší země. Za skauty skončila 3. naše posádka ve složení Xanda, Tatanka, Blábol, Melounek, Kuba, Třešňák a Dominik, za rovery skončila 2. posádka složená z účastníků čekatelského kurzu Námořní akademie – z Liberce Question a Marbuel, z Jablonce Krtek, z Mimoně Rusi, z Plzně Šéfka, z Vysokého Mýta Luďa a z Chebu Šťoura. Následoval vynikající oběd a pokračování programu plaveb. Aktivit bylo hodně, času a velbloudů méně.

Odpoledne uteklo jako voda a po večeri a nástupu následovala oblíbená tradice – Benátská noc. Na vodu se spustila všechna plavbyschopná pla-

vidla, osvětlená lampiony, svíčkami a baterkami nejrůznějších barev, a vytvořila šňůru, která při pohledu ze břehu tvořila nezapomenutelnou podívanou. Organizátoři setkání si pro nás také připravili překvapení v podobě „vznášejících se hvězd“. Ty nás doprovodily do tepla stanů a do říše snů.

Neděle začala o něco dříve, aby se stihlo vše potřebné. Po snídani proběhl bleskový ranní nástup, z něj se posádky odebra-

ly na další navigamovou tradici (od prvního Navigamu, který měl za téma Vylodění spojenců v Normandii), a to vylodění po

jednotlivých městech na břeh. Je to ukázka sebranosti, rychlosti a umu jednotlivých posádek. Ihned po vylodění a vyta-

žení pramic z vody se konal závěrečný nástup, který mohl nabídnout vyhlášení závodů, her, udělení ocenění a nastínění tématu dalšího Navigamu (ročník 2012, aneb sté výročí od ztroskotání ... Čeho?). Se zvoláním posledního A – hoj se účastníci chtě nechtě odebrali ke svým stanům, dobalili, slzičku uronili, velbloudy čapli a směr nádraží odpochovali.

Myslím, že i přes nepřízeň počasí se Navigamus 2009 velice povedl, a už teď se těším na ten, který bude za 3 roky. A vy?

Spacák

Tiskařský šotek

V lednovém čísle eKP byla v článku o divoké vodě v Rakousku otištěna autentická avšak nevhodná formulace pro skautské i jiné periodikum. Za tuto nedbalost se redakce eKP omlouvá.

Pohádka o dvanácti měsíčkách aneb zamyšlení šéfredaktora pro únor

Některé věci člověk dělá rád a s chutí. Jiné, protože musí. Ale pak jsou věci, o který si myslí, že by se udělat měly. Já si myslím, že Kapitánská pošta má svůj význam a je důležité, aby její vycházení nebylo přerušeno. Na druhou stranu nemám a nikdy jsem neměl rozmyšleno kam konkrétně by tento časopis měl směřovat. Proto když na mě přišla řada s tím, že je potřeba pomoci, jen jsem poslušně srazil podpatky a snažil se dosáhnout nejlepšího možného výsledku. Velké díky patří Pavlíkovi za to, že připravil směr pro současný ročník i všem spolupracovníkům, kteří mi velmi usnadnili práci.

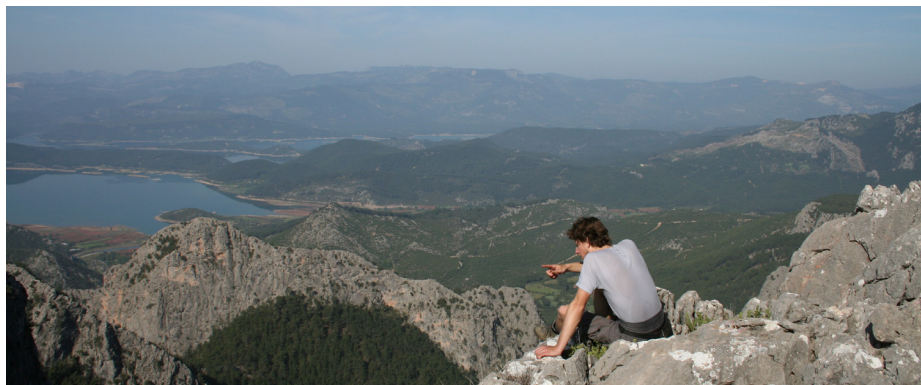
Možná někde mezi čtenáři je člověk, který si říká. „Tohle bych do časopisu pro vodní skauty nedával.

Tady to by do něj mělo ještě určitě přijít.“ Jen možná netuší, že je zde i prostor na to, aby se uplatnil.

Kupodivu tato práce není těžká. Pokud člověk ví jaký by si představoval obsah, stačí se poptat po správných lidech a oslovit je. Pak to už jede jak na drátkách - autor článek napíše, korektoři ho učeší, fotoredaktor vybere vhodné ob-

rázky, grafik článek vysází a autor šéfredaktora pochválí za to jak to všechno krásně zařídil. Tak pod rukama vyroste za měsíc celé číslo, na kterém pracuje přes desítku lidí. Nejdůležitější práci šéfredaktora je dát jim správný směr. Pokud tě to zaujalo pojď si to zkusit.

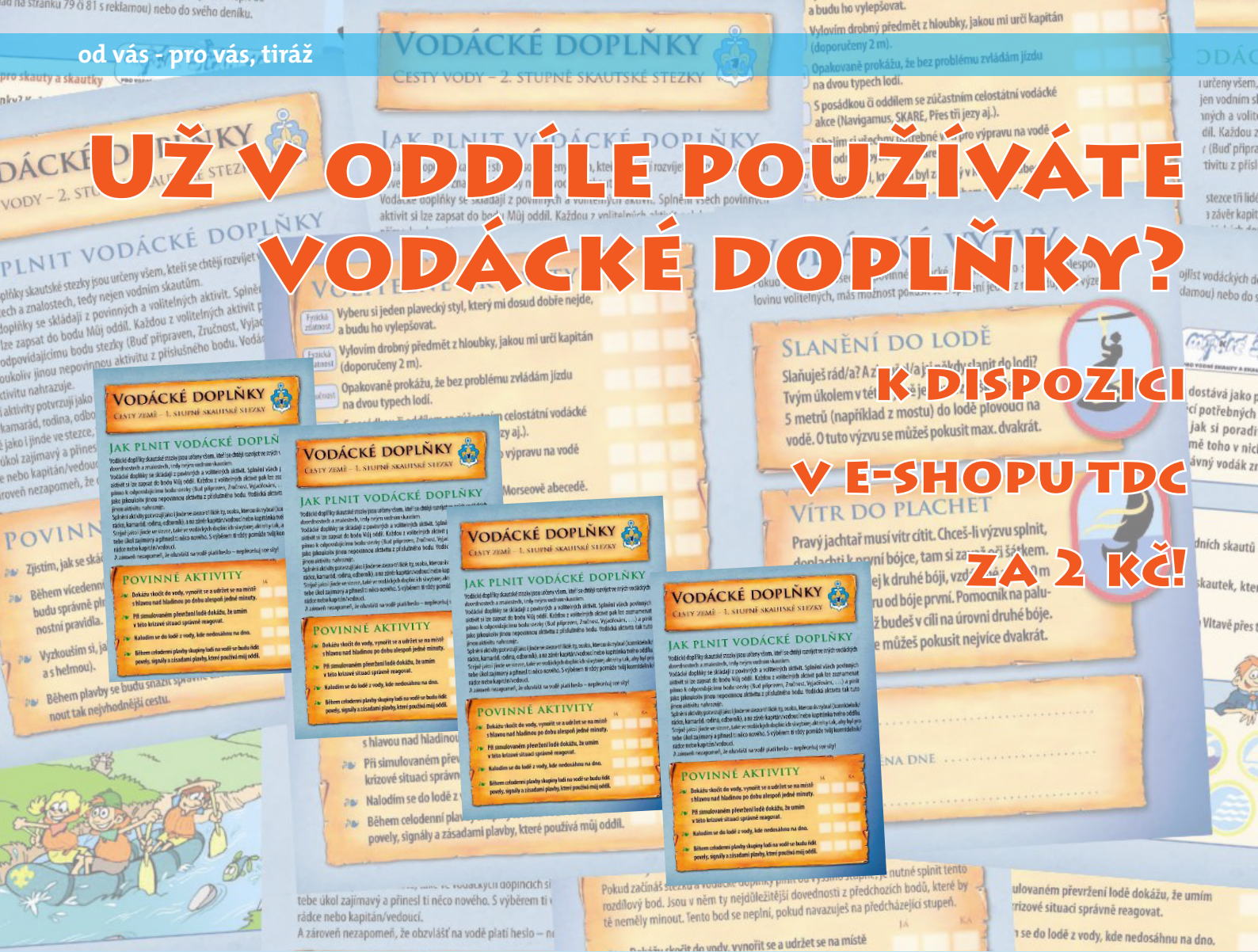
Hvězdář – únorový šéfredaktor

od vás - pro vás, tiráž

UŽ V ODDÍLE POUŽÍVÁTE VODÁCKÉ DOPLŇKY?

K DISPOZICI V E-SHOPU TDC ZA 2 Kč!

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS číslo 22, únor 2012

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajsí kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do da- tabáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Veronika Bajžíková - Meruňka, Pavel Bár - Pavlík, Renata Čížková - Renča, Vladimír Cvrček - Vežíř, Jan Fischer - Hvězdář, Kateřina Kaderová - Liška, Zuzana Klusáčková - Klusajda, Michal Kordík - Pytlík, Tomáš Litera - Slunda, Zdeněk Materna - Zdena, Ondřej Odokienko - Trysko, Alexandr Potěšil - Spacák, Otokar Randák - Oskar.

Foto na titulní straně: Jan Hrnčíř - Marbuel • **Fotografie uvnitř čísla:** Pavel Bár - Pavlík, Vladimír Cvrček - Vežíř, Zdeněk Materna - Zdena, Milan Němec - Stopař, Václav Štěpán - Liška, archiv HKVS, LŠ VS, NA a autorů.

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů. • **Šéfredaktor čísla:** Jan Fischer - Hvězdář.

Jazykové úpravy a korektury: Tomáš Nechvátal, Helena Káňová - Liška, Renata Čížková - Renča. • **Sazba:** Dana Deýlová, Jan Fischer - Hvězdář. • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl - Bobr.

Závěrka příštího čísla 29. února 2012.

